

ماهنوز المپیکي نېستيم

سه روز مانده به المپيک؛ بزرگ‌ترين آوډ گرده ورزش جهان، جايي برای قدرت‌نمايي کشورهاي جهان در عرصه ورزش، جايي که ورزشکاران رشته‌هاي مختلف تمام تلاش‌شان را مي‌کنند تا بتوانند قدم روی سکوي قهرماني آن بگذارند، جايي که موفقيت و کسب مدال در آن قابل مقايسه با هيچ موفقيت و مدالي نيست، جايي که بسياري از ورزشکاران نامدار جهان حسرت عدم حضور يا عدم موفقيت در آن را مي‌خورند. سه روز زمان باقيست تا المپيک پاریس شروع شود. تب المپيک تمام ورزش جهان را در بر گرفته است، تا حدي که حتي نقل و انتقال ستاره‌هاي فوتبال جهان هم زياد به چشم نمی‌آيد، اما اينجا در ايران با تمام شعارها، هنوز فضای ورزش کشور المپيکي نيست، چرا؟ چون فوتبال برای ما مهم است. فوتبال شکست خورده، فوتبال هميشه بازنده و فوتبال غير المپيکي.

سه روز به المپيک باقي مانده، رسانه‌ها را که نگاه کنی همه در گير فوتبال هستند، اينکه کدام بازيکن و باشگاه سقف قرارداد را رد کرده‌اند. اينکه کدام بازيکن بيشتر گرفت و اينکه بالاخره ليگ در کدام ورزشگاه برگزار می‌شود. نه اينکه اين مسائل مهم نباشد و نه اينکه بتوان جلوی جذابيت فوتبال را گرفت، نه حرف اين است که الان بايد فضای ورزش کشور المپيکي باشد، نه فوتبالي. فوتبال به اندازه کافي سروصدا به راه انداخته و به راه خواهد انداخت، اما فعلاً وقت رسيدن به فوتبال نيست، الان فقط بايد المپيک راديد و بس.

در آور است که مثلاً آن‌درا تيک تيموريان بيايد و در مراسم بدرقه المپيکي‌ها باز هم منت متفاوت بودن فوتبال با بقيه رشته‌ها را سر همه بگذارد و کسی هم نگويد که اينجا فقط بايد از المپيک حرف زد، نه رؤياهاي دست نيافتني فوتبال: «اميدوارم ورزشکاران ايراني همچون المپيک‌هاي گذشته برای اين مرزوبوم افتخار افريني کنند. البته با احترام به تمام ورزش‌هاي ديگر، فوتبال را نمی‌توان با هيچ ورزش ديگري مقايسه کرد. فوتبال صنعت بزرگی است که در دنيا سه ماهه گذاري وسيعی در آن می‌شود. اميدوارم در جام جهاني ۲۰۲۶ تيم ملی ايران از گروه خود به مرحله بعدي صعود کند تا يک افتخار تاريخي را به ارمغان آورد».

دقت کرديد؛ فوتبالي که بيش از نيم قرن است رنگ المپيک به خود ندیده، حتی در مراسم بدرقه المپيکي‌ها هم خود را تافته جداافتاه اعلام می‌کند و وعده سرخرمن می‌دهد. جای تأسف است که چنين اظهارنظرهاي خريدار هم دارد و ما همچنان دنبال اين هستيم که چرا فضای ورزش کشورمان در فاصله سه روز مانده به شروع المپيک، المپيکي نيست. فوتبال همچنان در ورزش کشور سايله انداخته است، هيچ تردي نيست که ورزشکاران افتخار آفرين ايران تا پای جان برای اعتراضي نام کشور تلاش می‌کنند، اما جای تأسف دارد که هنوز نمی‌خواهيم پذيريم که به المپيک رسيده‌ايم.

۳ روز مانده به آغاز المپیک

پنگه راهکار فرار از گرمای پاریس!

فریدون حسن

ورزشکاران المپيکي ايران در هواي گرم پاریس با تهويه نامناسب اتاق‌ها در دهکده بازي‌ها روبه‌رو هستند. برخلاف ادعايي که قبلاً مسئولان کميته برگزاري داشتند، وسيله‌اي که در اتاق‌ها قرار گرفته مانند پنگه است و آب داخل آن جريان دارد و با توجه به شرجي بودن هوا در پاریس برای تهويه هوا اصلاً مناسب نيستند. برخي کشورها نظير امریکا، بریتانیا، استراليا، دانمارک و ایتالیا برای حل اين معضل، سيستم‌هاي خنک‌کننده با خود به دهکده آورده‌اند و بايد يده راه‌حل مسئولان کاروان ايران برای حل اين مشکل چيست.

به اندازه همه شانس مدال داريم

محمد فوجي، ملی‌پوش شمشيربازي ايران با تأکيد بر آمادگي تيمش برای ورود به المپيک گفت: «با تمام حرفان المپيکي‌مان در مسابقات مختلف رقابت داشته و موفق به شکست‌شان شده‌ايم و به اندازه همه آنها شانس مدال داريم، تا به امروز برای حضور متفاوت در المپيک و کسب نتايج بهتر، هر آنچه را که بايد انجام می‌داديم، انجام داديم. المپيک با همه مسابقاتي که در سطح جهان برگزار می‌شود، فرق دارد. اين بازي‌ها جايي است که همه بهترين‌ها در آن حضور دارند. همه تيم‌ها و ورزشکاراني که در شمشيربازي کسب سهميه کرده‌اند، شانس مدال دارند. تيم ملی ايران با پنگه‌هاي بايد رقابت داشته باشد که همگي شانس مدال هستند».

تکواندو قدر فرصت را می‌داند

هادي ساعی، رئيس فدراسيون تکواندو با اشاره به سختي کسب مدال در المپيک گفت: «چه‌هاي ما جوان هستند، اما کم‌تجربه نيستند و ميادين زيادي ديده‌اند. آنها رقيبان بزرگی را شکست داده و کسب سهميه کرده‌اند. همه تلاش کرديم و تکواندوکاران به سختي توانستند سهميه بگيرند. آنها قدر اين فرصت را می‌دانند و ما نيز هر امکاناتي که در توان داشتيم، را در اختيار آنان قرار داديم. المپيک ميدان بزرگی است و بهترين‌هاي دنيا در آن حضور دارند. چيزي قابل پيش‌پيني نيست و اميدوارم جزو رشته‌هاي مدال آور باشيم. تعيين پادشاه‌ها و برگزاري اينگونه مراسمات، انگيزه و ورزشکاران را افزايش می‌دهد. در گذشته که ما ورزشکار بوديم، خبری از اين مراسم‌ها نبود!»

زاین طلای واليبال را می‌خواهد

يوکي ايشيکاوا، بازيکن تيم ملی واليبال زاین می‌گويد: «برای کسب مدال طلا به پاریس می‌رويم.» زاین در سنه المپيک اولش در رشته واليبال به ترتيب برنز، نقره و طلا به دست آورد و قهرماني در بازي‌هاي سنال ۱۹۷۲ در مونبخ اوج افتخار اين تيم بود، اما در ۱۲ دوره بعدي هيچگاه روی سکو نرفته و حتي شام و ما نيز سهميه حضور در المپيک را به دست نياورده است. ايشيکاوا در بخش بعدي صحبت‌هايش عنوان می‌کند: «هوشيارى تا کتنيکی در حمله، ترکیب دفاعی و نظم و انضباط همگي کليد قهرماني ما در اين دوره خواهند بود. از ابتدا با تمام توان برای رسيدن به اين هدف تلاش خواهيم کرد».

هدفم فقط المپيک نيست

لبرن جيمز، اسطوره بسکتبال امریکا در باره هدفش از حضور در بازي‌هاي المپيک ۲۰۲۴ صحبت کرد. او می‌گويد: «موفقيت‌هاي زيادي را به دست آوردم و به جاهاي زيادي سفر کردم که همگي با بسکتبال به دست آمد. البته بايد تأکيد کنم هدفم فقط موفقيت در بخش بسکتبال نيست. دوست دارم الهام‌بخش افراد بيشتری در جهان باشم، افرادی که به هر طريقي مرا دنبال می‌کنند. بحث من فقط درباره بسکتبال نيست. اگر روزی مرا فقط با بسکتبال ياد کنند، يعنی من در رسيدن به هدفم شکست خورده‌ام. هدف من هم‌اکنون فراتر از بسکتبال است.»

سه‌شنبه ۲ مرداد ۱۴۰۳ | ۱۷ محرم ۱۴۴۶

جلسات ستاد استاندارد دسازي ورزشگاه‌هاي ليگ بر تری يا اينکه به صورت منظم برگزار می‌شود، اما عملاً هيچ کدام از مشکلات يا بهتر است بگويم بحران‌هاي موجود را مر تفح نگرفته است.

هشتمين جلسه اين ستاد با حضور مسئولان فدراسيون و مديران چند باشگاه برگزار شد و اظهار نظرهاي آقايان خير از تشديد بحران ورزشگاه‌هاي فرسوده، عدم برگزاری ديدار ايران – قرقيزستان در جايي به غير از آزادي و همچنين نرسيدن VAR به ليگ بيسست و چهارم را می‌دهد!

ورزشگاه جايگزين برای تيم ملی

آزادی در دست تعمير است و بر خلاف وعده‌هاي داده شده، روند بازسازي کندتر از حدي است که بايد باشد و به احتمال زياد اين ورزشگاه به موقع برای گرفتن تأييده ناظران آسيا، جهت برگزاری ديدار ايران – قرقيزستان (۱۵ شهريور) در چارچوب مقدماتي جام جهاني ۲۰۲۶ ترسد. اين در حالي است که تاج و ديگر مديران فدراسيون در اين مدت چند بار ديد ميداني از آزادي داشتند و هر بار با آب و تاب از روند پيشرفت پروژه صحبت کردند. با اين حال دبير کل در جلسه ديروز با حرف‌هايش عملاً هشدارهاي داده تا به نوعی افکار معمولی نسبت به اتفاقات آتی آماده باشد.

هدايت ميمبني با ناميدی از روند آماده‌سازي ورزشگاه آزادي گفته است: «ورزشگاه‌هايي که در اختيار ماست شايد به لحاظ استاندارد ي به‌روز نباشند. در تمام دنيا ورزشگاه‌هاي مختص فوتبال را می‌بينيم که تماشاگران خيلي راحت بازي را از نزديک می‌بينند و امکانات خوبي دارند. بيشتر از

يک سال است که در گير آماده‌سازي ورزشگاه آزادي هستيم. انتظار داريم مسابقات باشگاهي و ملی که در پيش داريم را با حضور تماشاگران بهتر است بگويم بحران‌هاي موجود را مر تفح نگرفته است.
هشتمين جلسه اين ستاد با حضور مسئولان فدراسيون و مديران چند باشگاه برگزار شد و اظهار نظرهاي آقايان خير از تشديد بحران ورزشگاه‌هاي فرسوده، عدم برگزاری ديدار ايران – قرقيزستان در جايي به غير از آزادي و همچنين نرسيدن VAR به ليگ بيسست و چهارم را می‌دهد!

آزادی در دست تعمير است و بر خلاف وعده‌هاي داده شده، روند بازسازي کندتر از حدي است که بايد باشد و به احتمال زياد اين ورزشگاه به موقع برای گرفتن تأييده ناظران آسيا، جهت برگزاری ديدار ايران – قرقيزستان (۱۵ شهريور) در چارچوب مقدماتي جام جهاني ۲۰۲۶ ترسد. اين در حالي است که تاج و ديگر مديران فدراسيون در اين مدت چند بار ديد ميداني از آزادي داشتند و هر بار با آب و تاب از روند پيشرفت پروژه صحبت کردند. با اين حال دبير کل در جلسه ديروز با حرف‌هايش عملاً هشدارهاي داده تا به نوعی افکار معمولی نسبت به اتفاقات آتی آماده باشد.

هدايت ميمبني با ناميدی از روند آماده‌سازي ورزشگاه آزادي گفته است: «ورزشگاه‌هايي که در اختيار ماست شايد به لحاظ استاندارد ي به‌روز نباشند. در تمام دنيا ورزشگاه‌هاي مختص فوتبال را می‌بينيم که تماشاگران خيلي راحت بازي را از نزديک می‌بينند و امکانات خوبي دارند. بيشتر از

بازسازي است و مسئولان ورزش استان و مديريت ورزشگاه از عدم پرداخت بودجه انتقاد کرده‌اند، دبير کار گروه استانداردسازي ورزشگاه‌هاي ليگ بر تر نظر ديگري دار. داود رفتعی معتقد است ۹۰ درصد کار انجام شده و مشکلي بابت برگزاری ديدارهاي استقلال و پرسپوليس در شرق تهران وجود ندارد. «ورزشگاه تختي به ميزان ۹۰ درصد آماده است. چمن ورزشگاه تغيير کرده و زه کشي جديد مطابق فناوری روز دنيا انجام شده است. چمن ورزشگاه قارچ گرفته بود، اما اکنون آماده ليگ خواهد شد. قرار شد اتاق VAR در ورزشگاه تعبيه شود و جاياکهي که بانوان عزيز در اين استاديوم مستقر می‌شوند به مراتب از ورزشگاه آزادي بهتر است. ظرفيت کل ورزشگاه ۳۲ هزار نفر است که ظرفيت ميدان آن ۳۰ هزار و ۱۰۰ نفر می‌سد. ۳ هزار صندلي به تماشاگران تيم مهمان، هزار و ۲۰۰ صندلي به بانوان و بقيه صندلي‌ها نيز به هواداران تيم ميزبان اختصاص می‌يابد. با پيمانکار صحبت کرده‌ايم که کار نصب گيت‌ها را آغاز کند.» با اينکه برگزاری ديدارهاي سرخايي‌ها در ورزشگاه تختي، مشکلات ترافיקي برای شرق تهران به همراه خواهد داشت، اما رفتعی تأکيد دارد برگزاري بازي‌ها در آخر هفته از اين مشکل جلوگيري می‌کند: «با دستور رئيس فدراسيون فوتبال، بازي‌ها فقط روزهاي پنج‌شنبه و جمعه و زير نور برگزار می‌شود.» ورزشگاه اوج ترافیک نداريم و پليس قطعا تهيه‌داني می‌اندشيد. مردم شرق تهران حق دارند از فوتبال لذت ببرند. بازي‌هاي استقلال و پرسپوليس به جز مقابل يکديگر و تيم‌هاي سپاهان و تراکتور تا پايان فصل در ورزشگاه تختي برگزار خواهد شد»

ذخيره هز نه!

در ادامه اظهارات ضدونقيض مسئولان فدراسيون، آقای دبير کل از ذخيره‌سازي پول برای خريد تجهيزات حرف می‌زند: «يک مژده به هواداران فوتبال بدهم، فدراسيون فوتبال از منابع درآمدی خودش پول دستگاه‌هاي VAR، ذخيره کرده است. اگر به پول خدا در ورود دستگاه‌ها مشکلي پيش نيايد ديگر خيلي دل‌نگران آن پول نيستيم و هر وقت دوستان در شرکت توسعه و وزارت ورزش خواستند پول را واريز کنند، دغدغه‌اي نداريم. ما با تلاش همه‌جانبه در فدراسيون بحث مالي را برطرف کرديم. ممکن است هفته‌هاي اول VAR نباشند و مباحثی چون جابه‌جايي دستگاه، گمرک، نصب و راه‌اندازي را داشته باشيم».

ميزباني بدون مشکل در تختي

با اينکه ورزشگاه تختي نيز همانند آزادي در دست

نتیجه‌گرایی بالای جان واليبال شد

تقوی، رئيس فدراسيون واليبال ايران دليل کسب ناکامي‌هاي اخير را نتيجۀ گرايودن خوانده و تأکيد کرده که برای تغيير رويه بايد صبور بود: «برای حضور در بين چهار تيم برتر جهان بايد مسير جديدي را ترسيم کنيم، در غير اين صورت هم تيرو‌هاي انساني خود را عوض کنيم باز هم به جمع ۱۰ تيم برتر جهان نمی‌رسيم. در مورد واليبال حرفه‌اي در سطح جهان حرف می‌زنيم که نيازمند علم است. بايد از تجربيات و دستاوردهاي کشورهاي پيشرفته جهان استفاده کنيم و خودمان را محدود به افراد نکنيم. واليبال ايران با ساختار فعلي که در آن استعداد يابی و کمپ تيم‌هاي ملی در استان‌ها تعريف نشده و سازمان باشگاه‌هاي حرفه‌اي نداريم، بهتر از سال‌هاي گذشته نتيجۀ نخواهد گرفت. نشان داديم که جانشين‌پروری انجام نده‌ايم و نتيجۀ گرايی ما را به بن‌بست فعلي رسانده است. بايد دوه، سه سالي صبور باشيم و از نتيجۀ گرايی فاصله بگيريم. اگر در ۱۰ سال گذشته از نتيجۀ گرايی فاصلي نگيريم، می‌توانستيم در کنار ستاره‌هاي چون معروف، موسوی و غفور تيم «ب» و يک نسل طلایي ديگر داشته باشيم. کاری که بايد به صورت ساختاری اجرا شود.»

اميدواری کوهپايه‌زاده به درخشش پار المپيکي‌ها

در پاریس معادل توکيو مدال می‌گيريم

خواهند شد. اميدواريم بتوانيم با برنامه‌ريزي و حمايت کميته ملی پار المپيک و وزارت ورزش بهترين نتيجۀ را در مسابقات پيش‌رو برای

تيم ملی کشتي فرنگي جوانان با کسب شش مدال طلا، يک نقره و دو مدال برنز مقتدرانه عنوان قهرماني آسيا را از آن خود کرد. برای ايران علی احمدی وفا در وزن ۵۵ کيلوگرم، عرفان جز کني در وزن ۶۳ کيلوگرم، عليرضا عبدولی در وزن ۷۷ کيلوگرم، محمدهادي صيدي در وزن ۸۷ کيلوگرم، حميدرضا کشتکار در وزن ۹۷ کيلوگرم و ابوالفضل فتحي تزننگي در وزن ۱۳۰ کيلوگرم به مدال طلا، احمدرضا محسن‌نژاد در وزن ۶۷ کيلوگرم به مدال نقره، اهورا بويری در وزن ۷۲ کيلوگرم و محمد ارچمند در وزن ۸۲ کيلوگرم مدال برنز کسب کردند.

فدراسيون خودش هم نمی‌داند!

۲۳ سال از زماني که پسوند حرفه‌اي به ليگ‌بر تر فوتبال ايران چسبيد و آن را از زمره تيم‌هاي آماتور دنيا جدا کرد، می‌گذرد. اما با گذشت بيش از دوهه، ليگ برتر همچنان در جزئی‌ترين موارد هم نتوانسته حرفه‌اي شود. هر چند که با حضور مسئولانی که نمی‌دانند چه می‌گويند، چه می‌خواهند و چه می‌کنند، انتظار ديگري هم نمی‌توان داشت؛ با وجود اين اسمال کار به جايي رسيده که فقط می‌توان گفت خدا خودش ليگ پيش‌رو را ختم به خير کند!

هر روز شاهد اخباری مربوط به جلسات متعدد در خصوص نحوه برگزاری ليگ، ساماندهي اسناد بوم‌هاي ورزشی، مهيا کردن بستر لازم جهت بهره‌برداري از VAR، مقابله با زياده‌خواهي بازيکنان و اسنادگي برابر با بالا رفتن قراردادها و محدود کردن مديران تالايق برای دست‌درازي به جيب ملت هستيم، اما در نهايت به يک واقعيت می‌رسيم و آن هم اينکه آفتاب‌لگن هفت‌دست، شام و ناهار هيچي!

تا ديروز ادعاهاي بی‌پايه و اساس آقايان مسئول بود که هواداران را بيزار کرد بود و امروز تصميمات خلق‌الساعه‌اي است که دم به دقيقه دستخوش تغيير می‌شود و اگر نشود هم هيچ اميدي به اجرای آن نيست وقتی سراسر الهام است و ايرادهايي که حتی افراد غير کارشناس هم می‌توانند تک‌تک آنها را برשמند! اما چرا چشمان تيزبين مسئولان امير الهامی، بله، الله‌الهم!

اوضاع فوتبال ايران اين روزها مرحله سرگيجه را رد کرده و به مرحله تيوع رسيده، به‌طوري که حتی هواداران تفيوسسی فوتبال نيز هيچ لذت و هيچان را احساس نمی‌کنند. حال آنکه در فصل برهيايوهي نقل‌وانتقالات که تيم‌ها در حال رسوندن بازيکنان مدنظر خود از يکديگر هستند، هواداران بايد بيشترين هيجان را احساس کنند، اما چه هيجاني وقتی در مقابل ادعاهاي بی‌نتيجۀ فدراسيون فوتبال در قبال مقابله با زياده‌خواهي بازيکنان همچنان شاهد رد و بدل شدن پيشنهات تجومي هستيم؟ فدراسيوني که نه زمينه کنترل قيمت بازار نقل‌وانتقالات عملکرد موفقی داشته و نه در زمينه مهيا کردن بستر لازم جهت ليگي که زمان زيادي تا آغاز آن نمانده است، به‌طوري که هنوز هواداران سرخايي‌ها پايخت نمی‌دانند که به راستی قرار است است يا تختي که سال‌هاست از رده خارج شده و مدير آن نيز همين چند هفته قبل تأکيد کرده بود اگر تيم‌هاي محبوب ميزبان برای آماده‌سازي آن دست به جيب نشوند، نمی‌تواند ميزبان آنها باشد!

اين در حالي است که رئيس فدراسيون مدعی بود تنها ۱۰ درصد از کار بازسازي آزادي باقي مانده و با اين حساب پرسپوليس و استقلال می‌توانستند بعد از چند هفته نخست، کمافي السابقي در آزادي از حرفان خود ميزباني کنند، اما نسه وقتی که رفتعی، دبير ستاد استانداردسازي ورزشگاه‌ها صراحتاً می‌گويد آزادي تنها در چند بازي خاص می‌تواند ميزبان سرسرخايي‌ها باشد و پرسپوليس و استقلال تا پايان فصل بايد در تختي به ميدان بروند. ورزشگاهي که اگرچه زماني جزو پنج ورزشگاه برتر ايران بود، اما سال‌هاست از زماني که سرپا بود می‌گذرد و حتی تمجيدهاي رفتعی که مدعی است اين ورزشگاه در برای هواداران فوتبال، خصوصاً کس صحبت‌هاي رفتعی و ديگر ارکان فدراسيون فوتبال در خصوص اين ورزشگاه به گونه‌اي است که تصور می‌شود خود آنها نيز سال‌هاست که به تختي سر نزده‌اند و هيچگونه اشراقي به شرايط رفت و آمد هواداران به اين ورزشگاه ندارند که اگر داشته‌ند، روی برگزاری بازي‌ها زير نور و بدون ترافیک بودن خيابان‌ها و اتوبان‌هاي منتهی به تختي مانور نمی‌دانند!

مسئله برگزاری بازي‌هاي پرسپوليس و استقلال در تختي جهت مرمت آزادي يک بحث است و اظهارات ضد و نقیض مسئولان فدراسيون يک مسئله ديگر؛ برای مثال اگر تنها ۱۰ درصد از کار مرمت آزادي باقي مانده، چرا تختي بايد تا پايان سال ميزبان سرخايي‌ها باشد يا اگر اين ورزشگاه می‌تواند در بازي‌هاي حساسی چون دربی، مصاف با تراکتور و سپاهان و ليگ تيجان ميزبان پرسپوليس و استقلال باشد، چرا در ديگر بازي‌ها نمی‌تواند! بدون مسئولان فدراسيون فوتبال برخلاف تمام ادعاهايي که می‌کنند به هيچ عنوان با مردم روراست نيستند و همين مسئله نگرانی‌هاي زيادي را ايجاد کرده و چه بسا سانسار يوبي که برای برگزاری بازي بدون تماشاگر در ورزشگاه پاس قوامين نوشته شده برای ورزشگاه تختي هم به‌اجرا در آيد! تصوري بدبينانه که نتيجۀ عدم ورواست بودن فدراسيون فوتبال با مردم و حتی اصحاب رسانه است. اما زمان ثابت می‌کند اين نگاه بدبينانه تا چه اندازه درست است و آیا فدراسيوني که هر روز يک ساز کوک می‌کند در ادامه مسير به پهايه‌هاي مختلف بعد از فرستادن سرخايي‌ها يا پايخت به تختي درهاي ورزشگاه را هم به روی هواداران خواهد بست يا برنامه‌اي ديگر برای سروزپرايز آنها دارد.

حسرت هندبال ۱۳ ساله شد

تيم‌هندبال ايران با قبول شکست برابر زاین سهميه جهانی را از دست داد. تيم هندبال پسران ايران که با برتری مقابل کويت و چين در مرحله مقدماتي مسابقات قهرماني جوانان آسيا به مرحله اصلی اين رقابت‌ها رسيده بود، با شکست مقابل زاین از کسب سهميه بازي‌هاي جهانی باز ماند تا حسرت رسيدن به مسابقات جهانی برای هندبال ايران ۱۳ ساله شود.